

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 133.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789574560/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Et foragtede Smil trak over Emilies Læber; hun tog sit Sytøi og satte sig i en Krog af Sophaen.

Han er flyttet hen til Hr. Flint, fortsatte Hr. Jespersen.

Saa, men hvorfor fulgte han ikke med Dem? spurgte Fru St. Clair, der ikke havde hørt meget, men slet intet forstaaet af det Foregaaende.

Capitainen var vel i behageligere Selskab, bemærkede Fru Lind, der ærgrede sig over Cancellistens Mangel paa Mod.

Min Fader, forklarede denne, der langt fra var kommet sig endnu, – min Fader var ikke i godt Humeur, i Anledning af det Forefaldne. Denne Hr. Flint skal være bleven saaret af den Mand, de Alle rendte efter.

Saaret? udbrod Emilie og hendes Moder; – dog vel ikke farligt?

O, bemærkede Tanten, Slagsmaal er jo en Følge af slet Selskab.

Ganske vist, Fru Lind; imidlertid kunde jeg ikke faae at vide nøiagtigt hvorledes det var gaaet til, eller hvad Grunden var; thi min Fader var som sagt i daarligt Humeur, og sagde mig Ubehageligheder.

Men, sagde Emilie og gik hen imod sin Kjæreste – ikke sandt, Jespersen, Du gaer strax hen til Hr. Flint for mig, og hører hvorledes det er med ham?

Nei, det er dog vel vidt, lille Emilie, indvendte Tanten, at lade høre til den, der har behandlet Din Familie, som han har gjort det.

Han er kommet her i mange Aar og har altid været artig mod Moder og mig. Du gjør mig den Tjeneste, ikke sandt?

Men, søde Emilie, det er virkelig et høist uventet Forlangende; han har paa en mildest talt plump Maade torteret Din Onkel og Tante, og Du vil selv indsee, naar Du i Rolighed tænker derover, at det ikke passer sig – ikke at tale om de Grunde, som kunde være mig personlig imod.

Du vil ikke? spurgte Emilie tilsyneladende rolig.

Deres Kjæreste har en formelig Passion for det Pak, bemærkede Tanten.

Du vil det ikke?

Nei, min Pige, det vilde være aldeles uoverensstemmende med hvad jeg anseer for rigtigt og passende.

Emilies Øine funklede.

Jeg skal erindre, at Du nægtede mig min eneste Bøn; og med disse Ord gik hun ud af Stuen.